

Postanowienie z dnia 14 stycznia 2005 r.

III SPP 125/04

Skarga na przewlekłość postępowania podlega merytorycznemu rozpatrzeniu, mimo wniesienia jej po prawomocnym zakończeniu postępowania w sprawie, jeżeli została złożona przez osobę, która przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz.U. Nr 179, poz. 1843) złożyła skargę do Europejskiego Trybunału Praw Człowieka, zarzucając naruszenie prawa do rozpoznania sprawy w rozsądnym terminie, o którym mowa w art. 6 ust. 1 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności (Dz.U. z 1993 r. Nr 61, poz. 284 ze zm.).

Przewodniczący SSN Stanisław Kosmał, Sędziowie SN: Antoni Kapłon (sprawozdawca), Zygmunt Stefaniak.

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 14 stycznia 2005 r. sprawy ze skargi Andrzeja K. na przewlekłość postępowania Sądu Najwyższego

p o s t a n o w i ł:

o d d a ł i ć skargę na przewlekłość postępowania Sądu Najwyższego.

U z a s a d n i e n i e

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 7 lutego 2001 r. [...] Andrzej K. został skazany za przestępstwa z art. 148 § 1 k.k. z 1969 r. - dwukrotnie oraz za przestępstwa z art. 286 k.k. z 1969 r. i 203 § 1 k.k. z 1969 r. na łączną karę 25 lat pozbawienia wolności.

Sąd Apelacyjny w Warszawie wyrokiem z dnia 18 grudnia 2001 r. [...] wyrok Sądu pierwszej instancji utrzymał w mocy.

Od cytowanego wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie kasację wywiódł obrońca skazanego Andrzeja K.

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu owej kasacji, wyrokiem z dnia 22 października 2002 r. [...] uchylił zaskarżony wyrok i sprawę przekazał Sądowi Apelacyjnemu w Warszawie do ponownego rozpoznania.

Sąd Apelacyjny w Warszawie, po ponownym rozpoznaniu sprawy, wyrokiem z dnia 20 października 2003 r. [...] zmienił zaskarżony wyrok w zakresie podstawy prawnej skazania.

Od tego z kolei wyroku kasację wniósł obrońca Andrzeja K.

Po rozpoznaniu tejże kasacji Sąd Najwyższy postanowieniem z dnia 12 maja 2004 r. [...] kasację oddalił.

W dniu 13 grudnia 2004 r. Andrzej K. wniósł skargę na przewlekłość postępowania przed Sądem Najwyższym. W skardze tej podniósł, iż w trakcie postępowania w sprawie (wyżej opisanej) [...], zażalenie wniesione przez jego obrońcę na postanowienie Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 19 września 1996 r. w przedmiocie przedłużenia tymczasowego aresztowania, Sąd Najwyższy rozpoznał dopiero 22 listopada 1996 r. Wobec powyższego autor skargi domagał się stwierdzenia przewlekłości postępowania przed Sądem Najwyższym i przyznania mu od Skarbu Państwa odszkodowania w wysokości 10.000 (dziesięciu tysięcy) złotych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga jest bezzasadna i jako taka na uwzględnienie nie zasługuje. Na wstępie godzi się zauważyć, iż skargę Andrzeja K. należało rozpoznać merytorycznie, mimo zakończenia postępowania sądowego w sprawie. Andrzej K. złożył w 2001 r. skargę na przewlekłość postępowania do Europejskiego Trybunału Praw Człowieka i tym samym, zgodnie z treścią art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz.U. nr 179, poz. 1849 z dnia 16 sierpnia 2004 r.) był on uprawniony do wniesienia skargi do sądu krajowego.

Co się zaś tyczy istoty sprawy, to - jak już powiedziano wyżej - skarga jest bezzasadna.

Nie ulega bowiem kwestii, iż po przekazaniu sprawy z Sądu Apelacyjnego w Warszawie do Sądu Najwyższego, ze sprawą zapoznać się musieli wyznaczeni do

rozpoznania zażalenia sędziowie Sądu Najwyższego oraz prokurator. O terminie posiedzenia należało zawiadomić strony.

W tym stanie rzeczy, twierdzenie Andrzeja K., iż Sąd Najwyższy dopuścił się nieuzasadnionej zwłoki, jest całkowicie chybione.

Dlatego też Sąd Najwyższy postanowił jak na wstępie.

=====